

skellige erhvervsområder, ville blive altfor tungt virkende og som følge deraf ikke give de praktiske resultater, som man fra alle sider fandt ønskelige. Fra udvalgets side har man henvist til, at de i forslaget afstukne rammer for bemyndigelserne i forbindelse med pligten til at optage forhandlinger med erhvervsorganisationerne, inden der gøres brug af bemyndigelserne, skulle være tilstrækkelig garanti for, at den til enhver tid siddende fiskeriminister ville administrere disse bestemmelser i fuld overensstemmelse med de erhvervs- og samfundsmæssige interesser, som knytter sig til dem. Da jeg må være enig i udvalgets synspunkter har jeg uforandret medtaget disse bestemmelser i lovforslaget.

Der er imidlertid et andet punkt, hvor jeg ikke har ment at kunne følge udvalgets indstilling, nemlig med hensyn til affattelsen af lovforslagets § 47, hvor udvalget ønskede indføjet en bestemmelse om, at der — ligesom det bl. a. er tilfældet i loven om ind- og udførsel af fisk og forresten også ifølge en lang række landbrugslove — administrativt af ministeren skulle kunne pålægges *bøder* indenfor et beløb af 5000 kr. for overtrædelse af loven eller de i medfør af loven fastsatte bestemmelser. Når jeg ikke har ment at kunne følge udvalgets indstilling på dette punkt, skyldes det den kritik, der fra visse sider har været rettet mod denne sammenblanding af administrationens og domstolenes opgaver, selvom jeg i og for sig måtte være enig med erhvervenes repræsentanter om, at den foreslåede ordning af rent praktiske grunde egentlig ville være at foretrække.

Som det fremgår af lovforslagets § 47, skal bøder, der idømmes i henhold til loven, anvendes fortrinsvis til omplantning og udsætning af yngel, til dygtiggørelse af de til erhvervet knyttede personer samt til andre *særlige* formål, der tjener til fremme af det danske fiskerierhvervs fællesinteresse. Efter den nugældende lov om ind- og udførsel af fisk anvendes bødebeløb, der idømmes i henhold til denne lov, til støtte for vanskeligt stillede fiskere og deres efterladte, men da kvalitetslovens bestemmelser i endnu højere grad end loven om ind- og udførsel af fisk vil komme til at omfatte samtlige grene af fiskerierhvervet, har jeg fundet det rigtigt, at bødebeløbene blev anvendt til de nævnte formål, som kan siges at være af fælles interesse for hele erhvervet.

For at undgå, at nogle af det høje tings medlemmer skulle få den fejlagtige opfattelse, at gennemførelsen af loven vil betyde en *udvidelse af administrationen* og dermed forøgede udgifter for staten, vil jeg gerne med det samme pointere, at noget sådant *ikke vil blive tilfældet*. Tilsynet med overholdelsen af loven skal som anført i § 42 udøves af de